

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **BioBeauty s.r.o.**, IČ 26697700
sídlem U Pazderek 228/15, Praha 8
zastoupený advokátem Mgr. Vladimírem Řezníčkem
sídlem Žatecká 41/4, Praha 1

proti

žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**
sídlem Květná 504/15, Brno

o žalobě proti rozhodnutí ústředního inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce ze dne 11. 11. 2020, č. j.: SZPI/CL142-15/2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

- [1] Žalobkyně napadla shora uvedené rozhodnutí žalované, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu Praha (dále také jen obecně „inspekce“, přičemž tento termín je použit i pro žalovanou, pokud rozlišení jednotlivých stupňů správních úřadů nemá vliv na

srozumitelnost textu), ze dne 17. 8. 2020, čj. SZPI/CL142-8/2020, domáhala se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, eventuálně navrhla, aby soud od uložení pokuty upustil či ji alespoň snížil. Ve správním řízení byla žalobkyni uložena prvostupňovým správním rozhodnutím, v souladu s absorpční zásadou dle § 41 odst. 1 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o přestupcích*“), úhrnná pokuta ve výši xxxKč podle ustanovení § 17f písm. d) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o potravinách*“), a to za spáchání dvou přestupků – přestupku podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona o potravinách a podle ustanovení § 17 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Dále byla žalobkyni uložena povinnost k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že (1) v období od 16. 3. 2020 do 23. 3. 2020 ve svém sídle porušila povinnost podle ust. § 3 odst. 1 písm. i) zákona o potravinách, tím, že neoznámila v listinné nebo elektronické podobě zahájení výkonu předmětu činnosti nejpozději v den, kdy tato skutečnost nastala, příslušnému orgánu dozoru, ačkoliv byla provozovatelkou e-shopu s doplňky stravy na webové stránce www.biobeauty.cz; a (2) dne 19. 3. 2020 na svých webových stránkách www.biobeauty.cz porušila povinnost stanovenou v článku 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/11 tím, že na webové stránce pod názvem „zdraví“ a podkategorií „koronavirus“ uváděla na trh formou nabídky k prodeji doplňky stravy EnergyFlavocel, EnergyImunosan, OroVerdeSangre de Drago/Dračí krev, kdy uváděním doplňků stravy v podkategorii „koronavirus“ byla k těmto doplňkům stravy v podobě slova „koronavirus“ uvedena informace připisující potravinám vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji vyléčit (léčebné tvrzení), jelikož evokovalo vyléčení tohoto virového onemocnění prostřednictvím těchto doplňků stravy.

- [2] Napadeným rozhodnutím žalovaná jako odvolací orgán částečně prvostupňové rozhodnutí změnila, a to ve výroku I. bodu 2) prvostupňového rozhodnutí tak, že zúžila rozsah přestupku podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách, který se vztahoval ke třem doplňkům stravy (Energy Flavocel, Energy Imunosan, Oro Verde Sangre de Drago/Dračí krev) pouze na dva doplňky stravy (Energy Imunosan a Oro Verde Sangre de Drago/Dračí krev) – výrok I. Dále žalovaná změnila část výroku I. prvostupňového rozhodnutí upravující druh správního trestu a jeho výši tak, že uloženou pokutu ve výši xxxx Kč snížila na xxxx Kč – výrok II., a současně s tímto změnila i výrok II. prvostupňového rozhodnutí v části upravující celkovou částku, kterou je žalobkyně povinna uhradit, z částky xxxx Kč na částku xxxxx Kč – výrok III. Ve zbytku žalovaná rozhodnutí potvrdila – výrok IV.
- [3] Žalobkyně namítala, že ustanovení čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. 10. 2011 (dále také jen „*nařízení*“) uvedením léčebných tvrzení v souvislosti s nabídkou prodeje doplňků stravy EnergyImonosan a OroVerdeSangre de Draco/Dračí krev na své webové stránce neporušila, a proto se přestupku dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách nedopustila. Došlo k tomu, že na své webové stránce v kategorii „zdraví“ zřídila podkategorii/záložku s

názvem „koronavirus“ a v této podkategorii pak byly nabízeny k prodeji spotřebitelům zmiňované doplňky stravy. Pouhé uvedení slova „koronavirus“ na webových stránkách žalobkyně není automaticky porušením nařízení, neboť je nelze považovat za tzv. léčebné tvrzení. Na svých stránkách neuváděla jakákoliv další tvrzení ani údaje, kterými by připisovala doplňkům stravy vlastnosti umožňující zabránit, zmírnit nebo vyléčit nemoc „koronavirus“, pouze vytvořila kategorii ve struktuře svých webových stránek, kterou nazvala „koronavirus“.

- [4] V další části žaloby tuto argumentaci opakuje, doplňuje, že podkategorie „koronavirus“ neobsahovala žádná doplňovací tvrzení typu „zde najdete to, co Vám pomůže s koronavirem...“, nebo „Na coronavirus doporučujeme následující doplňky stravy...“. Rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, neboť z něho není patrné, jak žalovaný dospěl k závěru, že by informace o potravině jí připisovaly vlastnosti zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji vyléčit, nebo by na tuto vlastnost odkazovaly. Uvádí, že podkategorie „koronavirus“ byla vytvořena v témž zpracování jak ostatní podkategorie, nebyla zvýrazněna, ani nebyla přímo viditelná při přístupu na základní stránku webu, musela být odkliknuta kategorie „Zdraví“. Slovo nebylo použito v reklamním nebo propagačním sdělení, v žádném aktivním banneru nebo způsobem, kterým by měla být primárně upoutána pozornost návštěvníka webu. Odmítá závěr, že „tvrzení zneužívala přímo pojem coronavirus“, a „obvinění tak přímo nabádal spotřebitele ochromené strachem z neznámé situace a z obavy o jejich zdraví ke koupi doplňků stravy“ na str. 13 napadeného rozhodnutí, které považuje za překračující možnosti správního uvážení, k takovému závěru nebylo prováděno žádné dokazování a nemá oporu ve správním spisu.
- [5] V další části žaloby namítá, že byl uložen zjevně nepřiměřený trest, uvádí, že není na jejím rozhodnutí pokusit se prodávat doplňky stravy nic nezákonného, doplňky na jejich stránkách byly podle jejího názoru v souladu s legislativou a jejich prodej nebyl nezákonný, měla za to, že na počátku roku 2020 dojde ke zvýšenému zájmu spotřebitelů o své zdraví, proto doplnila své podnikání o prodej doplňků stravy, ten však rychle opustila. Již ke dni provedení kontroly dne 23. 3. 2020 byla zrušena podkategorie „Koronavirus“ a následně bylo ukončeno nabízení jakýchkoliv doplňků stravy. Domnívá se, že správní orgány nesprávně hodnotily polehčující a přitěžující okolnosti – konkrétně namítá, že se mělo přihlídnout k tomu, že žalobkyně sama upustila od vytýkaného jednání, v následném řízení spolupracovala s inspekcí, nespороvala obvinění. Výši pokuty považuje za nepřiměřenou, uvádí, že je pro ni likvidační, na úhradu si musela žalobkyně obstarat zápůjčku, konkrétněji tuto argumentaci nerozvádí. Znovu uvádí, že uznala, že z její strany došlo k porušení ust. § 3 odst. 1 písm. i) zákona o potravinách, ale taková opomenutí má řešit inspekce napomenutím, jako v jiných případech, případně uložením symbolické pokuty. Uvádí, že má k dispozici jiná rozhodnutí inspekce, ale nechce je předkládat. Velice obecně namítá porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu, ale pouze citací a odkazem. Navrhla k důkazu (kromě správního spisu, který se nedokazuje) výslech jednatelky žalobkyně (v žalobě uvedeno zřejmě nesprávně žalovaného), a v návrhu výroku rozsudku navrhovala napadené rozhodnutí, stejně

jako prvostupňové správní rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, eventuálně snížení pokuty podle ust. § 78 odst. 2 soudního řádu správního.

- [6] Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla, aby soud žalobu zamítl, neboť postup správních orgánů byl v souladu se zákonem a uložená výše pokuty je, s ohledem na protiprávní jednání spáchané žalobkyní, adekvátní. V důvodech pro uložení pokuty a její výši odkázala na správní spis a odůvodnění správních aktů.
- [7] K námitce neporušení ust. § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách žalovaná odkázala na Protokol o kontrole č. P017-11548/20 ze dne 23. 3. 2020, jehož nedílnou součástí jsou záznamy webové stránky www.biobeauty.cz ze dne 19. 3. 2020 a ze dne 23. 3. 2020. Na uvedené webové stránce byly ke dni 19. 3. 2020 v kategorii „Zdraví“, podkategorii „Koronavirus“ uváděny na trh formou nabízení k prodeji: Energy Flavocel přírodní doplněk stravy, Energy Imunosan přírodní doplněk stravy, Oro Verde Sangre de Drago/Dračí krev. V uvedeném jednání shledal správní úřad porušení čl. 7 odst. 3 nařízení (zákaz uvádět tzv. léčebná tvrzení u potravin) a naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách. Žalovaná se s učiněnou právní kvalifikací ztotožnila, po posouzení materiální stránky přestupku napadeným rozhodnutím zúžila rozsah uvedeného přestupku pouze na doplňky stravy Energy Imunosan a Oro Verde Sangre de Drago/Dračí krev. Žalovaná uvedla, že cílem čl. 7 odst. 3 nařízení je chránit spotřebitele před zavádějícími tvrzeními, na základě kterých by mohli nabít dojem, že určité potraviny mají léčivé vlastnosti. Začlenila-li žalobkyně předmětné doplňky stravy do kategorie „Zdraví“, podkategorie „Koronavirus“, zcela zjevně tím odkazovala na vlastnosti doplňků stravy působit cíleně proti koronaviru a zabránit tak jeho dopadům na zdraví ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení. Žalovaná uzavřela, že závěr o tom, že samotným užitím prodejní kategorie pojmenované „koronavirus“, v rámci které byly žalobkyní doplňky stravy nabízeny, došlo k uvedení léčebného tvrzení v rozporu s čl. 7 odst. 3 nařízení.
- [8] Pokud jde o výši uložené pokuty, žalovaná ji nepovažuje za nepřiměřenou. V podrobnostech odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznila, že ukládání pokut se děje ve sféře volného správního uvážení správního úřadu, v napadeném rozhodnutí došlo k podrobnému popsání a vysvětlení hledisek, kterými se správní úřady řídily, společně s vypořádáním se s otázkou majetkových poměrů žalobkyně a likvidačním charakterem pokuty. Zásah soudu k uložené pokutě proto není na místě.
- [9] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k žalobním bodům mj. uvedeno, že doplňky stravy byly nabízeny k prodeji komunikačními prostředky na dálku, což nebylo v průběhu řízení rozporováno. Jakékoliv uvedení léčebného tvrzení je u potravin zakázáno, za léčebná tvrzení lze považovat také grafické, obrázkové či symbolické vyjádření, název výrobku nebo názvy kategorií internetových lékáren nebo eshopů. Zařazení doplňků stravy do podkategorie „koronavirus“ bylo prokázáno dne 19. 3. 2020, tedy v době, kdy byl usnesením vlády ČR č. 194 ze dne 12. 3. 2020 vyhlášen nouzový stav z důvodu ohrožení zdraví pro výskyt koronaviru SARS CoV-2, často označovaný jako „nový coronavirus“,

který se šířil po světě a v lidech způsoboval strach z nákazy. Z uvedení názvu „koronavirus“ v rámci kategorie „zdraví“ na eshopu tak byl přisuzován doplňkům stravy vliv na onemocnění, resp. léčbu nemoci COVID-19, žádná další tvrzení nebyla potřeba, zvláště za situace, kdy dopady koronaviru byly tématem médií, proto spotřebitelé mohli nabýt mylného dojmu, že doplňky stravy mají proti koronaviru představovat určitou ochranu, resp. je vyléčit z onemocnění způsobeného koronavirem. Právě podkategorie a samotné slovo coronavirus evokovalo ve spotřebitelích vyléčení virového onemocnění, a to bez ohledu na to, zda tato podkategorie byla zvýrazněna či byla viděna až po rozkliknutí kategorie „zdraví“.

- [10] V další části odůvodnění je zdůvodněna výše uložené pokuty, kdy žalobkyně z důvodu jejího tvrzení o likvidační části pokuty byla vyzvána k osvědčení svých poměrů. Je poukázáno na sazbu pokuty (50 miliónů Kč) a souběh dvou přestupků. U obou se jednalo o vady zjevné, které měla žalobkyně odstranit sama na základě vlastní vnitřní kontroly, bylo přihlédnuto ke krátkému času uvádění doplňků stravy bez ohlášení, z důvodu vypuštění jednoho ze tří doplňků stravy byla pokuta poměrně snížena. V neprospěch bylo hodnoceno, že přisouzení léčebných účinků je výrazným rozhodovacím kritériem pro spotřebitele, léčebná tvrzení byla činěna v době tzv. koronavirové krize, spotřebitelé byli pod velkým tlakem ohledně možného nakažení virem, každý den byli informováni o počtem nakažení, na území České republiky byl vyhlášen nouzový stav právě z důvodu ohrožení zdraví, žalobkyně tak přímo nabádala spotřebitele ke koupi. Ohledně následku bylo v neprospěch hodnoceno míru možného poškození spotřebitele v rovině jeho ekonomických zájmů, když okruh spotřebitelů – uživatelů internetové sítě – je široký. Hodnocením majetkových poměrů inspekce zjistila, že žalobkyně za rok 2018 vykázala čistý obrát xxxx obrátu, žalobkyně je schopna generovat zisk. Uloženou pokutu může uhradit z běžných provozních prostředků (z peněz na bankovních účtech a peněz získaných úhradou krátkodobých pohledávek, popř. jejich prodejem), výše pokuty nepředstavuje nutnost odprodeje movitých věcí. Při předpokládaném čistém obrátu žalobkyně za rok 2020 ve výši xxxxxx, žalobkyně může požádat o úhradu ve splátkách.
- [11] Opravným usnesením ze dne 17. 3. 2021, č. j. SZPI/CL142-18/2020 opravila žalovaná zřejmou nesprávnost napadeného rozhodnutí, když na posledním řádku výroku III. se dopustila zjevné chyby v psaní, když po číselném vyjádření částky xxxx Kč, kterou je žalobkyně povinna celkově zaplatit, uvedla administrativním pochybením v závorce nesprávné slovní vyjádření této částky, které mělo být vyjádřeno slovně jako sto čtyřicet jeden tisíc korun českých. Opravné rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky žalobkyně dne 17. 3. 2021.
- [12] Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobkyně uplatnila v žalobě (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „soudní řád správní“). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (ustanovení § 75 odst. 1 soudního řádu

správního), sám přitom neshledal vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

- [13] V přezkoumávané věci byla žalobkyně potrestána za spáchání přestupku uvedeného v § 17 odst. 1 písm. h) ve spojení s § 3 odst. 1 písm. i) zákona o potravinách a v § 17 odst. 2 písm. b) téhož zákona ve spojení s čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.
- [14] Ustanovení § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách stanoví, že provozovatel potravinářského podniku se dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími požadavky na potraviny uvádí na trh potravinu klamavě označenou nebo opatřenou zavádějícími informacemi nebo ji nabízí klamavým způsobem. V daném případě šlo o povinnost stanovenou v čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, který stanoví, že s výhradou odchylek stanovených v právních předpisech Evropské Unie, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, nesmějí informace o potravině přisuzovat jakékoli potravině vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji vyléčit, ani na tyto vlastnosti odkazovat.
- [15] Žalobkyně v podané žalobě nesouhlasí s posouzením skutku jako deliktu, když uvádí, že uvedením doplňků stravy v podkategorii „koronavirus“ není uvedením léčebného tvrzení. Soud s tímto jejím názorem nemůže souhlasit. Při právním hodnocení tohoto skutku soud odkazuje na prvostupňové a napadené správní rozhodnutí, s jehož právními závěry se ztotožňuje. Zákon o potravinách pro definici příslušné povinnosti užívá termínu „uvádí na trh“, což představuje každé jednání, které potraviny např. nabízí ke koupi. Takovou nabídkou ke koupi podle názoru soudu je uvedení potraviny na webových stránkách žalobkyně a vytvoření záložky „koronavirus“, přičemž je nerozhodné, zda tato záložka je v nabídce webových stránek na jejich první stránce, nebo až po rozkliknutí jiné kategorie „zdraví“. Tímto jednáním již žalobkyně potravinu na trh uvedla. Pokud potravinu na trh uvedla, musí toto uvedení na trh odpovídat povinností žalobkyně, které jí právní normy ukládají, v daném případě povinnost, že potravina nesmí být doprovázena léčebným tvrzením. To se však shora uvedeným jednáním žalobkyně rovněž stalo, neboť žalobkyně na trh uváděla potravinu pod jednoznačným heslem „koronavirus“. Tím spojila tuto potravinu s pojmem „koronavirus“, a musí si být vědoma toho, že tímto způsobem na průměrného spotřebitele bude na jeho rozhodování o nákupu působit. Pokud informace o potravině a jejím možném nákupu vede přes cestu, která je označena záložkou „zdraví“ a „koronavirus“, je zcela zjevné, že průměrný spotřebitel se domnívá, že se jedná o potravinu spojenou se zdravím a související s koronavirem. Je pak naprosto nerozhodné, zda žalobkyně tuto informaci nějak doplňovala (např. jiným dalším tvrzením) či pokud přímo nabízené potraviny nějak označovala, nebo zda tyto odkazy nějak zvýrazňovala či na ně nějak jinak graficky či jinak odkazovala, neboť již tímto svým jednáním na trh tuto potravinu uvedla a svým jednáním jí přisoudila účinky v oblasti zdraví a spojila ji s koronavirem.

- [16] Je přitom nerozhodné, jaký konkrétní význam slovo „koronavirus“ má, a že se jedná o obecné označení skupiny virů, které již medicína a průměrná veřejnost zná. Skutečnost, že se tak stalo v době, kdy pojem „koronavirus“ jako určitou zkratku používala média jako označení pro novou variantu viru SARS CoV-2 nebo COVID-19 a onemocnění, které tento virus vyvolává, svědčí tomu, že průměrný spotřebitel musel toto slovo vnímat v souvislosti s novou variantou viru. Navíc – pokud tato podkategorie byla podřazena na webových stránkách pod kategorií „zdraví“, to vše důvodně svědčí tomu, že žalobkyně uváděla na trh potravinu, kterou spojovala s léčebnými účinky (spojením slova zdraví se slovem coronavirus).
- [17] Při právním hodnocení zjištěného skutku tak soud souhlasí s právním závěrem žalované, že vytvořením záložek „zdraví“ a „koronavirus“ na webové stránce žalobce pro konkrétní potraviny (doplňky stravy), které žalobkyně nabízela ke koupi, došlo při uvádění na trh k přiřazení léčebných tvrzení těmto doplňkům stravy, čímž žalobkyně porušila svou povinnost podle zákona o potravinách a přímo použitelnými předpisy Evropské unie podle shora citovaných právních norem.
- [18] Soud nedospěl k tomu, že by z napadeného rozhodnutí takový závěr neplynul. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, které soud stručně rekapituloval v předchozí části odůvodnění tohoto rozsudku, žalovaná uvedla, z čeho vycházela a dostatečně popsala předchozí řízení i odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí. Pokud v právním hodnocení v nějaké dílčí otázce odkázala na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, nejedná se o nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů odůvodnění, ale o právem předvídaný postup, kdy odvolací správní úřad může odkázat na odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, pokud se s ním ztotožní.
- [19] Rovněž soud nesouhlasí s tím, že by žalovaná a inspekce překročily meze správního uvážení, konkrétně při hodnocení jednání žalobkyně na straně 13 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že žalovaná v tomto směru reprodukuje část odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, kdy inspekce hodnotila povahu a závažnost přestupku, případně polehčující a přitěžující okolnosti ve smyslu ust. § 36 zákona o přestupcích. Žádné překročení mezí správního uvážení v takovém hodnocení soud neshledává, neboť se jedná o hodnocení, které právní norma umožňuje (již zmíněný zákon o přestupcích při úvaze o druhu a výši trestu).
- [20] Žalobkyně povšechně odkazovala na jiná správní rozhodnutí, která se měla týkat porušení povinnosti ve smyslu § 3 odst. 1 písm. i) zákona o potravinách, čímž mělo dojít v posuzované věci k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, ovšem žádná konkrétní rozhodnutí k žalobě nepřipojila. Vzhledem k tomuto jejímu procesnímu postoji (kdy ani v anonymizované podobě či obecné argumentační rovině nic neuvedla) soud hodnotí tuto část argumentace jako subjektivní názor žalobkyně, který nebyl blíže rozveden ani osvědčen. Vzhledem k této obecnosti této argumentace se k ní soud nemůže konkrétněji vyjádřit.

- [21] Žalobkyni nebylo možno přisvědčit ani co do výše uložené pokuty, kterou žalobkyně považovala za nepřiměřenou, kdy v žalobě uvádí spíše subjektivní důvod svého nesouhlasu s výší pokuty, než konkrétní polemiku s důvody pro výměru konkrétního trestu. Obecně je nutné uvést, že ukládání pokut za přestupky se děje ve sféře diskrečního práva, volného správního uvážení správního úřadu, v zákonem vymezených hranicích. Podrobit toto volné správní uvážení soudnímu přezkumu při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li by správní orgán zákonem stanovené meze správního uvážení, vybočil-li by z nich nebo volné uvážení zneužil.
- [22] Pravomocným rozhodnutím byla žalobkyni uložena pokuta ve výši xxxxxx Kč. Ve věci šlo o souběh dvou přestupků, byl proto žalobkyni ukládán správní trest podle toho ustanovení, vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Tím je ve smyslu § 17 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 17f písm. d) zákona o potravinách pokuta až do výše 50 000 000 Kč. Z odůvodnění vyplynulo, že při určení druhu a výměry trestu správní úřady postupovaly v souladu s ust. § 37 a násl. zákona o přestupcích, neopomněly zohlednit polehčující a přitěžující okolnosti ve smyslu ust. § 39 a 40 zákona o přestupcích a zabývaly se také možností upuštění od uložení správního trestu ve smyslu § 43 odst. 2 citovaného zákona. Tvzení žalobkyně, že napadené rozhodnutí je pro ni překvapivé, proto neobstojí.
- [23] K jednotlivým žalobním bodům týkající se výše uložené pokuty soud uvádí následující. Názor, že jednání žalobkyně nebylo v rozporu s právem a proto by jí neměla být uložena pokuta, má soud za nedůvodné, neboť nic takového nezjistil a při právním hodnocení jednání žalobkyně odkazuje na předchozí část odůvodnění rozsudku. Skutečnost, že žalobkyně svůj záměr uvádět na trh potravinové doplňky opustila po krátké době, byla hodnocena správními orgány jako polehčující, proto soudu není dost dobře jasné, jak by k ní měl přihlížet. Okolnost, že během doby, kdy potravinové doplňky byly uvedeny na webových stránkách žalobce, nedošlo k jejich prodeji, je pro hodnocení jejího deliktního jednání nepodstatná, neboť deliktu se žalobkyně dopustila již uváděním těchto potravin na trh.
- [24] Pokud žalobkyně napadá závěr inspekce, že od svého jednání upustila již před kontrolou, a že v průběhu řízení spolupracovala, pak taková okolnost podle názoru soudu je poměrně marginální při hodnocení výše trestu. Pokud k tomuto upuštění od jednání došlo v den kontroly, pak je nutné uvést, že z obsahu správního spisu plyne, že oznámení o zahájení kontroly bylo žalobkyni doručeno do datové schránky dne 23. 3. 2020 v 10:47 hodin, a kontrola webových stránek, kde se podkategorie „koronavirus“ již nenacházela, proběhla týž den v čase od 12:45 do 13:45 hodin. Tento časový sled tak nesvědčí tvrzení žalobkyně v žalobě, že od svého jednání upustila bez upozornění inspekce.
- [25] Žalobkyně dále poukazuje na to, že pokuta je pro ni likvidační, a že si pro její úhradu musela obstarat cizí zdroje. Tento žalobní bod je naprosto obecný a vůbec neodůvodněný – inspekce v rozhodnutí zcela konkrétně rozebrala finanční situaci žalobkyně podle údajů, které jí sama poskytla a zcela konkrétně dospěla k závěru, že samotnou úhradou pokuty nemůže dojít k likvidaci žalobkyně. Proti těmto

konkrétním zjištěním a závěrům žalobkyně žádnou konkrétní polemiku v žalobě neuvádí (soud odkazuje na přechozí část odůvodnění tohoto rozsudku, kde konstatuje obsah odůvodnění rozhodnutí – „xxxx“. Proti těmto skutečnostem žalobkyně v žalobě nic neuvádí, proto se k této části žalobního bodu nebude dále konkrétněji vyjadřovat. Obecněji soud pouze uvádí, že jedním z důvodů uložení trestu je i prevence, aby se delikvent nadále trestnému jednání vyhýbal a aby ze svého trestného jednání neměl na úkor ostatních subjektů působících na určitém trhu prospěch. Proto pokuta musí být uložena ve výši, která není zanedbatelná, a která by ke shora uvedenému účelu trestu pro svou nepatrnost nevedla.

- [26] Pokud žalobkyně uvádí, že uznala, že z její strany došlo k porušení ust. § 3 odst. 1 písm. i) zákona o potravinách, a že taková pochybení inspekce řeší napomenutím, pak soud pouze uvádí, že z odůvodnění správních aktů je zřejmé, že tento skutek byl ve vztahu k celkové výši pokuty hodnocen podstatně mírněji, než skutek druhý, a že podstatnou úvahu o výši pokuty představuje škodlivost skutku druhého. Pokud žalobkyně poukazovala na jiná skutkově obdobná rozhodnutí a dovolávala se naprosto obecně zásady stanovené v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, pak soud uvádí, že tato žalobní tvrzení jsou naprosto obecná, postrádají jakoukoliv přezkoumatelnou argumentaci i v zobecněné poloze, proto se k nim není možné konkrétněji vyjádřit.
- [27] K samotným důvodům pro možné upuštění od trestu či jeho snížení soud uvádí, že žalobkyně v žalobě neuvedla jediný důvod, proč by tak soud měl postupovat, když odkázala na shora již zmíněné nijak nekonkretizované rozhodování v jiných případech. Soud má takový návrh za natolik obecně formulovaný, že se k němu nemůže nijak konkrétněji vyjádřit, a ve svém rozhodnutí mu tak nevyhověl.
- [28] Dále soud uvádí, že důkazní návrhy, které žalobkyně uváděla v žalobě, posoudil jako nadbytečné (posouzení správního spisu se děje jeho přezkoumáním, nikoliv dodatečným soudním dokazováním), výslech jednatelky žalobkyně soud shledává na povahu věci nedůvodným, když ani žalobkyně neuvedla, k čemu by takový výslech měl být proveden, a zároveň předmětem soudního řízení není osobní jednání jednatelky žalobkyně.
- [29] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).
- [30] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).
- [31] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. června 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu